

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

จากข้อมูลการรายงานผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี 2551 ของอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า สภาพเศรษฐกิจของอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เท่ากับ 280,999 ล้านบาท (ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสมุทรสาคร, 2551 : ออนไลน์) เป็นอันดับที่ 6 ของประเทศ และประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (GPP Per Capita) เท่ากับ 539,346 บาท (ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสมุทรสาคร, 2551 : ออนไลน์) เป็นอันดับที่สองของประเทศ (รองจากจังหวัดระยอง) โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักของอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครขึ้นอยู่กับภาคอุตสาหกรรม 235,014 ล้านบาท (ร้อยละ 83.64) และภาคเกษตรกรรม 10,358 ล้านบาท (ร้อยละ 3.69) สำหรับผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ตามราคาประจำปีมีมูลค่าเท่ากับ 280,999 ล้านบาท (ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสมุทรสาคร, 2551 : ออนไลน์) แยกเป็นภาคเกษตร 10,358 ล้านบาท ซึ่งเป็นสาขาการประมง 9,283 ล้านบาท สาขาเกษตรกรรม 1,075 ล้านบาท และภาคนอกเกษตร 270,641 ล้านบาท เป็นสาขาการผลิตอุตสาหกรรมมากที่สุดถึง 235,014 ล้านบาท รองลงมาคือสาขาการค้าส่ง การค้าปลีก 8,773 ล้านบาท และสาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา 8,030 ล้านบาท เนื่องจากอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพเอื้อต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม เนื่องจากอยู่ในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและรวดเร็ว ประกอบกับมีโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมต่อการลงทุน จึงมีผู้ประกอบการด้านธุรกิจอุตสาหกรรมให้ความสนใจมาลงทุนตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครเป็นจำนวนมาก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2512 – 2550 อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครมีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด จำนวน 4,412 แห่ง เงินลงทุน 360,466 ล้านบาท ลูกจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมจำนวน 376,841 คน (แรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2551 : ออนไลน์) โรงงานอุตสาหกรรมที่ขออนุญาตประกอบการมาก ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารและแปรรูปอาหาร, อุตสาหกรรมพลาสติก, อุตสาหกรรมโลหะและผลิตภัณฑ์โลหะ, อุตสาหกรรมสิ่งทออื่น ๆ ข้อมูลจากสภาอุตสาหกรรมอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร ระบุว่า ในปี 2549 อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร มีมูลค่าการส่งออกมากถึง 712,000 ล้านบาท (ข้อมูลทั่วไปจังหวัดสมุทรสาคร, 2551 : ออนไลน์) ทั้งนี้ เนื่องจากอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครเป็นแหล่งที่ตั้งโรงงานผลิตปลาหมึกกระป๋องเพื่อการส่งออกที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ รวมทั้งโรงงานแปรรูปสินค้าอาหารทะเลแช่แข็ง

เพื่อการส่งออก โรงงานผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ และ โรงงานผลิตภัณฑ์โลหะจำนวนมาก

จากข้อมูลด้านธุรกิจอุตสาหกรรมในอำเภอเมืองสมุทรสาครข้างต้น พบว่าในปี พ.ศ. 2550 อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครมีจำนวนประกอบถึง 5,249 แห่ง (อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร, 2552: ออนไลน์) ซึ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมถึง 4,412 แห่ง (อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร, 2552: ออนไลน์) และจำนวนผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 376,841 คน (อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาคร, 2552: ออนไลน์) และจากการผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมด 367,841 คน (แรงงานจังหวัดจังหวัดสมุทรสาคร, 2550: ออนไลน์) นั้นเป็นแรงงานว่าจ้างใน 2 ลักษณะ คือ (1) แรงงานว่าจ้างรายเดือนในสัดส่วนประมาณ 70% ของแรงงานทั้งหมดซึ่งคิดเป็นจำนวน 376,841 คน (แรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2550: ออนไลน์) และ (2) แรงงานว่าจ้างรายเดือนในสัดส่วนประมาณ 30% ของแรงงานทั้งหมดซึ่งคิดเป็นจำนวน 110,352 คน (แรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2550: ออนไลน์) และสืบเนื่องจากขยายตัวของธุรกิจอย่างต่อเนื่องในอำเภอเมืองสมุทรสาคร ทั้งธุรกิจโรงงานอุตสาหกรรมและธุรกิจที่มารองรับการค้าเนินชีวิตของประชากรผู้ใช้แรงงาน ซึ่งหลายๆธุรกิจต้องใช้พนักงานประจำรายเดือนที่มีความชำนาญในแต่ละส่วนงานเป็นจำนวนมาก (แรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2550: ออนไลน์) คือ ส่วนการผลิตและบริการ ส่วนการควบคุมคุณภาพ ส่วนการประกันคุณภาพ ส่วนงานวิศวกรรม ส่วนงานด้านคลังวัสดุและคลังสินค้า ส่วนงานด้านโลจิสติกส์ ส่วนงานด้านบริหารจัดการ ส่วนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ส่วนงานด้านธุรการและประสานงาน ส่วนงานวิจัยและพัฒนากระบวนการและผลิตภัณฑ์ ส่วนงานด้านการขายและการตลาด เป็นต้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันด้านการขายทั้งในประเทศและส่งออกในช่วงนี้ที่เกิดวิกฤตการณ์ด้านเศรษฐกิจตกต่ำในปี 2550-2552 เพื่อให้สามารถรักษายอดขายที่ตั้งเป้าไว้เดิม และการหาตลาดใหม่ๆ ทำให้ผู้ประกอบการมีความต้องการบุคลากรในส่วนพนักงานรายเดือนในทุกระดับ (ระดับพนักงานประจำ, ระดับ Supervisor, ระดับผู้เชี่ยวชาญ, ระดับหัวหน้างาน และระดับบริหาร) ในการเพิ่มจุดแข็งในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งจากข้อมูลทราบว่าบุคลากรในจังหวัดจึยังขาดแคลนในจำนวนมาก โดยจากข้อมูลจากสำนักงานอุตสาหกรรมอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาครและแรงงานจังหวัดสมุทรสาคร พบว่ามีผู้ประกอบการจำนวนมากประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรประจำรายเดือนที่มีประสิทธิภาพและมีความชำนาญเฉพาะด้านในแต่ละประเภทอุตสาหกรรม (แรงงานจังหวัดสมุทรสาคร, 2550: ออนไลน์) เพื่อเป็นทุนทางทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและเป็นปัจจัยบวกในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตภัณฑ์ให้สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ จึงต้องยื่นเรื่องขอใช้แรงงานจังหวัดและ Website

จัดหางานเป็นตัวกลางในการจัดหาบุคลากรจากภูมิภาคอื่นให้เข้ามาทำงานในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

จากเหตุการณ์ดังกล่าวผู้ศึกษา จึงมีความสนใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจเลือกเข้าทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมของพนักงานรายเดือนในอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรมของพนักงานรายเดือนในอำเภอเมืองสมุทรสาคร

ขอบเขตการศึกษา

จะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรมของพนักงานรายเดือน ในอำเภอเมืองสมุทรสาคร ดังนี้

1. ปัจจัยค่าจ้าง จะศึกษาปัจจัยด้านเงินเดือน ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านเงื่อนไขและสภาพของงาน ด้านสถานะของบริษัท ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านคุณภาพของวิธีการปกครองและดูแลพนักงาน และด้านคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้างาน
2. ปัจจัยจูงใจ จะศึกษาปัจจัยด้านความสำเร็จในงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบในงาน ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านลักษณะของงาน และด้านโอกาสในความเจริญก้าวหน้าในอนาคต

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าทำงานในโรงงาน อุตสาหกรรมของพนักงานรายเดือน ในอำเภอเมืองสมุทรสาคร
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้วางแผนกลยุทธ์ในการสรรหาแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้ในการสรรหา และรักษาบุคลากรที่ดีไว้

นิยามศัพท์

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าทำงาน หมายถึง ปัจจัยค่าจ้างและปัจจัยจูงใจที่ทำให้พนักงานรายเดือนตัดสินใจเลือกทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ปัจจัยค่าจ้าง ได้แก่ ด้านเงินเดือน ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านเงื่อนไขและสภาพของงาน ด้านสถานะของอาชีพ ด้านนโยบาย

และบริหาร ด้านคุณภาพของวิธีการปกครองและดูแลพนักงาน และ ด้านคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างหัวหน้างานและผู้ใต้บังคับบัญชาส่วนปึงจัญใจ ได้แก่ ด้านความสำเร็จในงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบในงาน ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านลักษณะงาน และด้าน โอกาสในความเจริญก้าวหน้าในอนาคต

โรงงานอุตสาหกรรม หมายถึง สถานที่ที่ประกอบหรือผลิตสินค้าโดยใช้เครื่องจักรหรือแรงงานคน หรือใช้ทั้งเครื่องจักรและแรงงานคน โดยได้รับอนุญาตจากหน่วยงานราชการให้ประกอบกิจการดังกล่าว

พนักงานรายเดือน หมายถึง พนักงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมในอำเภอเมืองสมุทรสาครที่ได้รับค่าตอบแทนเหมาะสมเป็นรายเดือน ซึ่งจะได้รับค่าตอบแทนรวมวันหยุดของโรงงานและของราชการ ซึ่งการจ่ายค่าตอบแทนจะมีรูปแบบการจ่ายเงินใน 2 รูปแบบหลักคือ

1. รายเดือนมีค่าทำงานล่วงเวลา หมายถึง การจ่ายเงินเงินที่ได้ตกลงกับพนักงานงาน โดยจ่ายเงินให้กับพนักงานตลอดทั้งวันที่ 8 ชั่วโมงทำงาน โดยจ่ายที่อัตราคงที่ ไม่ขึ้นกับปริมาณงานที่ทำได้ ในกรณีที่ต้องทำงานเกิน 8 ชั่วโมง ทางผู้ประกอบการจะจ่ายค่าทำงานล่วงเวลาตามกฎหมายแรงงาน
2. รายเดือนไม่มีค่าทำงานล่วงเวลา หมายถึง การจ่ายเงินที่ได้ตกลงกับพนักงานงานโดยเหมาะสมจ่ายเงินให้กับพนักงานงานที่ทำงานตลอดทั้งวันที่ 8 ชั่วโมงทำงาน และที่ต้องทำงานเกิน 8 ชั่วโมง โดยจ่ายที่อัตราคงที่ ไม่ขึ้นกับปริมาณงานที่ทำได้ โดยผู้ประกอบการจะจ่ายรวมค่าทำงานล่วงเวลาไว้รวมกับเงินเดือน